

**Diasporic
Literature
2011**

DIASPORIC LITERATURE -

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΧΡΙΣΤΙΔΗΣ

10 JANUARY, 2012 | CREATED USING FIVEFILTERS.ORG

Το βιβλίο της ζωής

Ένα δάκρυ κύλησε αργά και σφράγισε την ελπίδα πού ξεψύχησε πάλι στα σωθικά μου. Η ματιά πού φτερούγησε ολούθε κυοφόρησε ονειράτα καινούργια κι είπε να κάνω λίγο κουράγιο ακόμη γιατί οι ελπίδες είναι επτάψυχες, κι υπάρχουνε μέχρι να πέσει η αυλαία. Continue reading →

Πέταγες

Πέταγες κι είχες εμπρός σου ουρανούς κι ο νους ο ονειράρης σκόπευε προς την αθανασία. Οι ελπίδες οι δειλές γενήκανε κολώνες, δαυλοί βάψαν με φως τις σκοτεινιές, δεν σκούζεις πια σ' ανηφορίες ζωγράφισης χαμόγελο στα χείλη. Στην γλάστρα ανθεί ο βασιλικός κι ο Αύγουστος βάζει φωτιά στ' αμπέλια, γλυκό κρασί στα σωθικά και περισσά τα μέλια. Continue reading →

Ήσουν εσύ φίλε

Ήσουν εσύ φίλε. Ήπες τις λίμνες, έπασες τον σφυγμό του ποταμού, έκλαψες για το ρυάκι πού στέρεψε για το αστάχι πού τσάκισε για το χορτάρι πού άδικα περίμενε κάποιο σύννεφο ζωή για να του δώσει. Ήσουν εσύ φίλε. Γλυκάκουστος λυράρης, τραγούδησες τις θάλασσες νάναι γλυκές και ήρεμες, να τις χαϊδεύουν αύρες νάναι γοργός ο γυρισμός για τους αγαπημένους. Continue reading →

Ήλιος της γης, Ήλιος ψυχής

Ρίζωσε ο ήλιος στη μέση τ' ουρανού μέστωσαν τα αιθέρια αμπέλια κι οι ηλιαχτίδες γλυκόποτο κρασί περιέχυσαν τα σωθικά της φύσης κι έγινε του Διόνυσου τρελός χορός μεθύσανε οι μοίρες και η πλανεύτρα μάγισσα λάγνα μορφή επήρε. Μέσα στην δύνη την ξέφρενη τη ζάλη της αίσθησης ανάδευση χρωμάτων, σαν από ελιξίριο μαγικό σαν από παραμύθι παιδικό, τα κάτω κύλησαν απάνω γυρίσανε τ' αγύριστα κι έλαμψαν τα σκοτάδια. Continue reading →

Το κομπολόι

Τι κι αν οι πίκρες έρχονται Η μια μετά την άλλη, Τι μια, τι δυο, τι δέκα και τι χίλιες. Ξύπνιος εγώ που τις περνά Χάντρες σε κομπολόι Και τις γυροβολώ συχνά Τριγύρω απ' την ψυχή μου. Continue reading →

Νοσταλγία

Χελιδόνι ήσουν και κινήσες για να 'βρεις άλλα μέρη καινούργιες θάλασσες ν' αγναντέψεις καινούργιος αγέρας να σου χαϊδέψη τό δέρμα, της μίζερης ζωής σου ν' αλλάξεις την συνήθεια να ξαναγεννηθείς πάλι στ' αλήθεια. Κι έφυγες, πήγες μακριά, και πού τ' όνειρο ξέρει σαν τον νου χαϊδεύει πλανεύτρα σειρήνα, σ' ιδανικές πολιτείες δίχως γεύση από πίκρα και πού δέντρα σκιάζουν τά χλοερά λιβάδια και πού ό αγέρας μυρίζει τού πλούτου τό μύρος. Continue reading →

Θρήνος του Νοέμβρη

Άμοιρη καρδούλα που 'σβησες πριν την ανάσταση σαν το κερι άπ άδικο και μολυσμένο αγέρα άγια της μοίρας μου γραμμένη μέρα του άδικου χαμού σου πόνο με τι καρδιά να τραγουδήσω νεκρό μονάκριβο μου αηδόνι. Άγρια θεριά φαρμακερά σφάλισαν τα χειλάκια σου σφράγισαν την πνοή σου έσβησαν της καρδούλας σου τους λατρευτούς της χτύπους. Continue reading →

Λάμψη αιωνία

Τώρα που η ψυχή τονίζει με σαρκασμό την ύπαρξη σου, σφάλισε τα μάτια και κάνε ευχή στους ουρανούς την φευγαλέα σου την λάμψη πάνω στο πάλκο της ζωής, Continue reading →

Πατρίδα μου

Κοντα σου δεν αχει αγρια ο αγερας είναι η θαλασσα ρηχη και ηρεμη. Κοντα σου είναι η γαληνη είναι το φως αγνη ευωδια ψυχης αγαπημενη. Κοντα σου η σιγαλια γαργαρο νερο σαν γελιο μοιαζει σαν μουσικη ονειρεμενη. Continue reading →